Povídky, pohádky a další

31. Bramborák- romantika

I tento textík je receptem v jiném kabátě.

V lednici se sešlo pět brambor, aby spolu besedovaly o největších novinkách.

„Holky, všimla jste některá toho parádního frajera z poličky nad náma?“ nadhodila ta nejmladší z nich.

„Spíš by ses měla zeptat, která z nás si ho ještě nevšimla,“ odpověděla jiná.

„No já ho viděla sotva tak třikrát a moc by mě zajímalo, jak se jmenuje,“ vzdychala ta nejmladší.

„Říkaj mu česnek a je snad nejžádanější partie z celý chladničky,“ prohodila nejstarší brambora z těch pěti.

Jmenovaný zaslechl, o čem si ta děvčata povídají a pohlédl dolů. Ta nejmladší mu hned padla do oka i do srdce. Byla to láska na první pohled se všemi svými příznaky.

Brambory ztichly a jen se okouzleně dívaly na svůj vysněný idol. Česnek byl vskutku snový muž a ta jeho nádherně bílá slupka, z té se podlamovala kolena i těm nejodolnějším dívkám. Jediný jeho pohled stačil, aby dámy omdlévaly a když promluvil, jako by zpívali andělé. Česnek v tuto chvíli však mlčel. Jen vnímal něžnou krásu nejmladší brambory.

Vrátil se ke svému otci.

Jeho výraz nenechal starého pána na pochybách. Syn tam dole viděl něco, co ho dokonale okouzlilo.

„Cos tam dole viděl, že tváříš jako po hlavní výhře v loterii?“ zeptal se.

Položil tu otázku spíše pro formu, neboť tušil, co způsobilo změnu chování jeho potomka.

„Byly tam nějaký moc pěkný holky… Ta nejmladší se mi líbí úplně nejvíc,“ prozradil popravdě mladý česnek.

„Ty myslíš brambory?… Dej si na ně pozor; jsou to hrozný třeštidla. Každou chvíli jsou s někým jiným… Tuhle jsem celou partu brambor viděl s řízkem a můžu ti říct, že to, co se mezi nima dělo, rozhodně nedělaj slušně vychovaný holky,“ varoval otec syna.

„Tati, to jsou jenom pomluvy a závist. Brambory jsou prostě nádherný a basta. Obzvlášť ta moje je hezká jako obrázek,“ bránil svou lásku mladý česnek.

„Dělej, jak myslíš. Už jsi dospělej, tak si stůj na svejch nohách.“

Pod ním si brambory lámaly hlavu, jak pomoci sestře k seznámení s tím krasavcem. Chtěly, aby jejich malá sestra byla šťastná. Ano, nejmladší brambora nedovedla před ostatními skrýt, co se děje v jejím nitru.

„A co kdybys ho jako náhodou potkala a dali jste se do řeči?“ navrhla prostřední brambora.

„Ne, to by byl strašnej trapas,“ odporovala nejmladší ze sester.

„A co to zkusit přes Vegebook?… To je sociální síť pro nezadanou zeleninu a česnek tam má svůj profil,“ přidala svůj návrh mladší sestra.

„Ale to je taky strašně trapný. Co bych mu tam asi říkala?“ bránila se nejmladší.

„Víte, co? Nechme tomu volnej průběh. Jestli se maj seznámit, tak se seznáměj,“ rozhodla nejstarší brambora.

S tímto rozhodnutím ostatní brambory rády souhlasily.

Uložily se ke spánku.

Každé z nich se pak v noci zdálo o tom, jak půjdou svojí nejmladší sestře na tu nejluxusnější a nejnádhernější svatbu. A ta nejmladší snila o krásném svazku mezi ní a česnekem.

Ráno šly brambory na svou obvyklou procházku. Rozhlížely se po jednotlivých regálech chladničky a brebentily o nejnovějších módních trendech.

„Já slyšela, že teď je v módě chodit ve slupce i do trouby. Prej to vymysleli v Americe a má to velkej úspěch,“ začala ta prostřední brambora.

„Já ti nevím, ale může to bejt fajn. Kdo se má pořád svlíkat a nechat se šťouchat nebo krájet nahatá,“ rozumovala nejstarší.

„Mně se líbí vaření ve slupce,“ dodala nejmladší, která se od svých sester oddělila, aby prozkoumala část s mraženými výrobky.

Nic z těch rozmanitých produktů ji nezaujalo. Otočila se tedy, aby se vrátila k sestrám. Vrazila však do česneku.

„Zdravím tě, božská krasavice,“ řekl tím svým vlahým hlasem a vzal ji za ruku. Jeho dlaň byla tak nádherně teplá a měkká.

„A-a-a-hoj“ vykoktala brambora.

Ten uhrančivý pohled česnekových tmavých očí způsobil, že se mladé bramboře točila hlava a její srdce z ní chtělo vyskočit a jít tomu sympaťákovi v běloskvoucím obleku naproti.

„Co kdybychom si dnes odpoledne oficiálně vyrazili na rande?“ zeptal se česnek.

„Jasně. V kolik se sejdeme?“

„Co takhle ve tři odpoledne? Vyzvednu tě z domu a půjdeme na jedno moc hezký místo,“ řekl česnek.

„To mi vyhovuje,“ špitla nesměle brambora a začervenala se.

Oba se rozešli jen proto, aby se odpoledne zase sešli.

Jejich první rande se odehrávalo mezi zbytkem pochoutkového salátu a lahví piva. Seděli spolu na krabičce sardinek. Měli báječný výhled na rozkošnou kombinaci červené papriky a brokolice.

Česnek neodolal a hladil ladné křivky těla nejmladší brambory. Občas políbil její nádhernou hlavu. Ona byla zmatená. Tohle se jí ještě s žádným mládencem nestalo. Popravdě, ještě nikdy s nikým nechodila.

Oplatila česneku jeho něžné doteky i vlahé pohledy.

„Tohle je přece nádhera,“ zašeptala brambora.

„To máš pravdu. Je mi s tebou neskutečně dobře,“ přiznal česnek.

„Víš, chci ti už delší dobu říct něco moc důležitýho,“ pokračoval po krátké odmlce česnek.

Zadíval se bramboře do očí a znovu zmlkl. Zřejmě hledal ta správná slova. Bramboru málem spálil ten neklamný žár lásky v jeho pohledu i hlase.

Tušila, co chce její vyvolený říct. Samým štěstím nemohla ani promluvit. Bála se i dýchat.

„Už od první chvíle, kdy jsem tě spatřil, ses mi líbila. Jsi ta nejhezčí holka, co znám. Jsi chytrá, milá, hodná a pracovitá," promluvil česnek.

„A ty jsi ten nejlepší chlap pod sluncem," odpověděla ona.

Ten příval z lichotek z úst nejžádanějšího mladíka jí ohromně potěšil a zvýšil sebevědomí.

„Moc tě miluji a chci, abys byla mou ženou," česnek při těch slovech poklekl na jedno koleno a držel v dlaních levačku mladé brambory.

„To snad ani není možný," vydechla překvapeně, „jestli to myslíš opravdu vážně, tak s tím souhlasím."

„Je to možný a věř mi, že to myslím smrtelně vážně," ujistil ji ten krasavec.

„A já říkám znova, ano, vezmu si tě za muže."

„Svatba by mohla bejt tak za tejden. Přece nebudem otálet s tím, abychom byli šťastní… Než se vezmeme budeme se vídat podle chuti," radoval se česnek.

„To bude bezva… Už se těším," řekla brambora.

„Já taky… A o všechno kolem svatby se postarám… Ty si jen vyber kytici, šaty, šperky a sestav seznam hostů. Zbytek nech na mě… Chci tě

překvapit,“ dodal mladý česnek.

Nejmladší brambora i česnek se vrátili do svých domovů, aby své příbuzné, známé i přátele zasvětili do chystaného životního kroku.

Sestry brambory své nejmladší sestře na na jednu stranu záviděly na druhou stranu jí přály toto nenadálé štěstí.

„Třeba má česnek nějaký bratry nebo bratrance, co by se mohli zakoukat i do nás ostatních,“ uzavřela celou záležitost nejstarší brambora.

Sestry pomohly nejmladší bramboře sestavit seznam hostů. Brambora jim za to přidělila role družiček. Týden ubíhal rychle jako voda v potoce.

Brambora se scházela s česnekem. Povídali si, líbali se. Jejich láska rostla každým dnem. I tak byla mladá brambora velmi nervózní z blížící se svatby.

Česnek vždy svou nevěstu uklidnil a objetím jí ukázal, že se na něj přece může vždycky spolehnout.

Z jednoho úhlu pohledu bylo manželství s česnekem něco, o čem nejmladší brambora snila už od dětství, ale když se na celou situaci podívala jinak, zjistila, že se jí bude po sestrách stýskat. Přece spolu vyrůstaly na poli, a teď je musí opustit.

Nastal ten velký den.

Brambora a česnek stáli před květákem. Květák odříkával patřičné formulace, které vyžadoval obřad.

Brambora a česnek složili manželské sliby a políbili se. A teprve pak začala ta pravá veselice.

Brambory se opily tak, že se svlékly do bikin a klouzaly se po jemné straně struhadla. Aby se na sluníčku nespálily, naložily se na chvíli do vlažného mléka. To byla lahoda. Žádná z brambor si ještě nikdy tolik neužívala život jako teď. I nevěsta se ohromně bavila. Česnek se rozhodl přidat k bramborám, proto stejně jako ony odložil sváteční oblek.

Prošel úplně celý lisem a už se koupal se svou milovanou a jejími sestrami. Ani jeho otec nezůstal pozadu.

Už dávno se srovnal s volbou svého syna. Teď šel oslavovat.

„Tak, tohle je ta nejlepší svatba na světě," libovala si nejmladší brambora.

Ostatní je jenom přikývli.

Najednou do mísy, kde se odehrával svatební hodokvas, skočilo vejce. Vykleplo se ze skořápky a jednoduše hupslo do té nádherně rozjeté oslavy. Sůl novomanželům požehnala několika špetkami ze svých bohatých zásob a přidal se i pepř. Také on blahopřál česneku a bramboře. Jako svatební dar jim ze sebe dal štipec.

„Juchú… Takhle jsem si svojí svatbu vždycky představovala!" radoval se mladý česnek.

„A tady máte něco ode mě," ozvala se majoránka.

Naklonila se nad mísu a zasypala šťastný pár hojnou dávkou svých sušených lístků.

„Děkujeme!" volala brambora.

„Hodně štěstí!" přála majoránka.

Mouka nakoukla na tu bujarou svatbu. Původně chtěla jen přejít kolem. Na podobné věci nebyla zvědavá. Jenže se jí natrhl obal a trocha obsahu se ocitla mezi svatebčany. Ani si toho nevšimla a šla raději dál.

„A teď to nejlepší," řekl česnek.

Do mísy přišel DJ Vařečka, jehož mixy dovedly nakopnout každou zábavu i večírek.

Svatba česneku a brambor nebyla výjimkou. Za několik minut vířil celý obsah mísy v jednom šíleném rytmu. To byl tanec, jaký dlouho nikdo nepamatoval.

Veselku nenarušil ani příchod naběračky, jelikož všichni účastníci zjistili, že je přesouvá na daleko zajímavější místo. Zde se mohli na malé vrstvě tuku opékat dorůžova.

Aby z nich nekapal tuk, přemístila je starostlivá obracečka na papírové utěrky, kde odpočívali.

Nejmladší brambora byla nevýslovně šťastná. Svatba se povedla a ona si byla jistá, že z česnekem stráví celý zbytek života.

Mladý česnek měl stejný pocit. Oba se skutečně milovali a nyní jejich láska došla naplnění uzavřením podivného, leč harmonického manželství.